

عنوان مقاله:

بررسی گفت و گو در اشعار پروین اعتصامی با تاکید بر مونولوگ

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سپیده صبور - دانشجو، دانشگاه سمنان، دانشکده علوم انسانی، گروه زبان و ادبیات فارسی

یداله شکری - دانشیار، دانشگاه سمنان، دانشکده علوم انسانی، گروه زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

ادبیات هر عصری آینه ای است که احوال حاکم بر آن زمان را منعکس می کند. اشعار پروین اعتصامی بیانگر تفکر و تعمق ویدرمسائل روزگارش (عصر مشروطه) است. اگرچه درباره ی آثار این شاعر، تحقیقات بالارزشی صورت گرفته است، غور در سروده های حکیمانه ی ایشان، در عصر امروز، برای داشتن ارتباط اجتماعی سالم و اخلاقمدار ضروری به نظر می رسد. مهمترین مولفه های اجتماعی در اشعار پروین اعتصامی عبارتند از: آزادی، اندرز به جوانان، توجه به حال ایتم و حقوق آنها، توصیه به سعیء تلاش و کار، حمایت از اقشار زحمتکش و انتقاد از فقر و محرومیت، انتقاد از بی عدالتی، نابرابری اجتماعی و فاصله ی طبقاتی در جامعه، انتقاد از تجمل و رشوه خواری، تبیین منزلت زن و دفاع از حقوق او و انتقاد از بی مهری مردم زمان نسبت به همدیگر، حاصلسخن اینکه: وی ضمن داشتن عواطف بسیار رقیب زنانه از توجه به مسائل اجتماعی و اخلاقی جامعه ی خویش غافل نبوده و همچون جامعه شناسی مسایل مهم جامعه خویش را از زوایای مختلف نگرینسته و برای رسیدن به جامعه ی آرمانی قدم برداشته است.

کلمات کلیدی:

پروین اعتصامی، مونولوگ، شعر، گفت و گو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979842>

